

Drankzucht van echtgenote inspireerde oprichter U-Center Sneller van een verslaving of burn-out af

• Jeroen Fisser (links) en Albert Hietink van U-Center: „Afkicken, of je leven veranderen is al moeilijk genoeg.”

door PAOLA VAN DE VELDE

AMSTERDAM/EPEN – Persoonlijke tegenslag kan je carrière een onvermoede draai en soms zelfs vleugels geven. Jeroen Fisser, oprichter van de particuliere breed spectrum kliniek

U-Center in het Limburgse Epen, weet er alles van. Zijn vrouw is alcoholist. Nog steeds, al staat ze al ruim 8 jaar droog. Het was haar verslaving en de moeilijke strijd om de fles te laten staan, die hem inspireerde om drie jaar geleden een privé-ontwenningskliniek te starten.

Ook Albert Hietink, de nieuwe algemeen directeur van UCenter, weet uit ervaring hoe diep het dal voor zijn klanten kan zijn. Hij kampte in 2001 met een zware burn-out. „Door je eigen verhaal met de patiënten te delen, geef je ze weer perspectief. Wij zijn er immers ook sterker uitgekomen.”

Negen jaar geleden besloot Fisser eens 12 maanden niets te doen. „Ik ben altijd een enorme workaholic geweest. Had jarenlang in de textiel gewerkt als commercieel en marketing directeur van een familiebedrijf. Als mijn vrouw me wilde zien, moest ze bij wijze van spreken een afspraak met me maken”, vertelt hij. „Pas toen ik tijdens mijn sabbatical thuis zat, kreeg ik in de gaten dat mijn echtgenote zorgelijk veel dronk. Ik dacht – en dit is typisch ondernemersdenken: ik los dit probleem wel even op. Maar dat ging niet zo eenvoudig. In Nederland waren overal wachtlijsten. En als je al ergens terecht kon, dan werd je voor een jaar opgenomen in een kliniek, waar je een keer per week therapie kreeg. Dat zet geen zoden aan de dijk.”

Uiteindelijk kon zijn vrouw terecht in Duitsland, in een privékliniek zonder wachtlijst. „Na zes weken intensieve therapie was ze van de drank af”, zegt Fisser. Het succesverhaal van zijn echtgenote, die zich inmiddels heeft omschoold tot verslavingscounselor, zette hem aan het denken. Waarom bestond zo’n kliniek in Nederland niet? „Aankankelijk dacht ik dat de wetgeving dit niet toestond. Totdat ik mijn vriend en huidige compagnon Antoon van Balkom hierover sprak. Hij zei: ‘Ik ken de wet. Het mag wel, we gaan het samen doen.’”

De twee mannen staken hun licht op bij de Oberberg kliniek in Duitsland en de Promis in Engeland. „Omdat we allebei niet uit de zorg komen, hebben we ook meteen contact gezocht met de top van de psychologie en psychiatrie in Nederland en zijn we een samenwerking aangegaan met de universiteit van Maastricht. Mensen die kampen met een verslaving, depressie, burn-out of angsten kunnen bij ons terecht. Zij krijgen een mooie kamer, met rustgevend uitzicht op het Limburgs heuvellandschap. In het buitenland hebben we gezien hoe de patiënten daar met respect werden behandeld. Als een volwaardig mens. Dat doen wij ook. Je moet hier hard aan jezelf werken, krijgt 40 tot 50 uur therapie per week. Maar dit gebeurt niet in een Spartaanse omgeving, afkicken ofwel je leven veranderen is al moeilijk genoeg. Vandaar dat we de avondmaaltijden ook netjes uitserveren, aan een tafel gedekt met linnen, en over een luxe

fitnesscentrum beschikken.”

Algemeen directeur Albert Hietink knikt. Hij kan zich helemaal vinden in de filosofie van zijn nieuwe werkgever. „Tijdens mijn eigen burn-out ontdekte ik dat de combinatie van therapie en intensief sporten mij ook hielp dichter bij mezelf te komen. Ik besloot uiteindelijk mijn succesvolle carrière in de ICT-branch te beëindigen en het roer flink om te gooien. Natuurlijk ik had een goede baan, een uitstekend salaris en bovendien drie jonge kinderen en een hypotheek, maar doorgaan op dezelfde weg voelde destijds als een groter risico, dan om voor mezelf te beginnen.”

Hietink startte een wijnimportbedrijf en begon een Bretons restaurant in Amsterdam. Later gaf hij leiding aan een Europese verkooporganisatie van een nieuw Home Decoration Label. „Totdat ik op een goed moment voelde dat leidinggeven aan een puur commercieel bedrijf mij geen voldoening meer gaf. ‘s Avonds vertelde ik mijn vrouw dat ik graag iets in de zorgsector zou willen doen en geloof het of niet, maar letterlijk de volgende dag werd ik gebeld door een headhunter of ik interesse in de job bij UCenter had.”

„Ik zit hier echt helemaal op mijn plek”, zegt Hietink. „Het U-Center is zo ongelooflijk anders dan de reguliere GGZ-instellingen. Zo zijn wij de enige met een communicatiecentrum. Een klant die met een hulpvraag belt, krijgt meteen een psycholoog aan de lijn. Bovendien werkt onze korte maar intensieve behandeling ook echt. Uit onderzoek van de universiteit van Maastricht blijkt dat 70% van de mensen die met een zware depressie hier binnenkomt, na 6 weken de kliniek verlaat met een lichte depressie. Patiënten met een burn-out die bij ons behandeld worden, kunnen na 13 tot 15 weken weer echt aan de slag. Dat is natuurlijk goed nieuws, ook voor het bedrijfsleven.”

Volgens Hietink is er in het bedrijfsleven nog relatief weinig aandacht voor burn-out, depressie en verslaving. Maar dat zal veranderen, denkt hij. „Met het oog op de vergrijzing en de daardoor steeds krappere wordende arbeidsmarkt, is het noodzakelijk om goed voor je personeel te zorgen en een duurzaam personeelsbeleid te voeren. Daarom willen wij behalve in de klinische zorg en nazorg ook prominent worden in preventie. Samen met personeelsmanagers van diverse bedrijven en verzekeraars kijken we of een nieuw model kunnen vinden.”